

SỐ 699

KINH TẠO THÁP CÔNG ĐỨC

Hán dịch: Đời Đường, Tam tạng Pháp sư Địa-bà-ha-la, tức Nhật Chiêu, người Trung Ấn Độ.

Tôi nghe như vậy:

Một thuở nọ, Đức Phật ở tại cung trời Đao-lợi, ngự trên tòa bạch ngọc cùng với vô lượng chúng đại Tỳ-kheo, chúng Đại Bồ-tát và Thiên chủ cõi trời ấy hội đủ.

Bấy giờ, có Đại phạm Thiên vương, trời Na-la-diên, trời Đại tự tại và năm loại Càn-thát-bà vương... cùng các quyến thuộc, đều vân tập đến chỗ Đức Phật. Họ muốn hỏi Như Lai về phương pháp tạo dựng tháp và số lượng công đức do tạo dựng tháp mà đạt được. Lúc này trong chúng hội có Bồ-tát Quán Thế Âm, biết ý của chư Thiên, liền từ chỗ ngồi đứng dậy, bày vai bên phải, gối phải quỳ sát đất, chắp tay hướng về Đức Phật bạch:

–Bạch Thế Tôn! Nay có các chư Thiên, Càn-thát-bà..., đã đến nơi đây, muốn thỉnh Như Lai giảng nói phương pháp tạo dựng tháp và số lượng công đức do tạo dựng tháp mà có được. Xin Thế Tôn vì họ mà giảng nói rõ cho hết thảy vô lượng chúng sinh được lợi ích.

Đức Thế Tôn bảo Bồ-tát Quán Thế Âm:

–Này Thiện nam! Nếu chư Thiên, hiện tại ấy và hết thảy chúng sinh ở đời vị lai, tùy địa điểm nào chưa có tháp thì có thể tạo dựng tháp ở nơi đó. Chiều cao của tháp vượt quá ba cõi, cho đến nhỏ nhất thì bằng quả Am-la, đỉnh tháp cao vút tới cõi trời Phạm thiên cho đến nhỏ nhất thì như kim khâu. Vòm che của tháp trùm che khắp đại thiên, cho đến nhỏ nhất thì như lá táo. Trong tháp cung trí xá-lợi của Như Lai như tóc, răng, râu, móng tay, nhỏ nhất là một phân, hoặc đặt để mười hai bộ kinh thuộc Pháp tạng của Như Lai, cho đến ít nhất là một bài kệ bốn câu, thì công đức của người tạo dựng ấy ngang bằng công đức trời Phạm thiên. Sau khi mạng chung sinh, lên cõi Phạm thế, hết thọ mạng thì sinh vào cõi trời Ngũ tịnh cư, cùng các chư Thiên nơi cõi ấy không khác.

Này thiện nam! Sự việc ta vừa giảng nói như vậy là nhân duyên về lượng công đức của việc tạo tháp. Ông cùng chư Thiên phải nên tu học.

Bồ-tát Quán Thế Âm lại bạch:

–Bạch Thế Tôn! Như lời Như Lai giảng nói về việc bày biện xá-lợi và pháp tạng, con đã thọ trì, nhưng con không hiểu ý nghĩa nơi bốn câu kệ của Như Lai đã nêu. Xin Như Lai vì con mà phân biệt giảng nói rõ.

Đức Thế Tôn nói kệ:

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nhân duyên sinh các pháp

Ta nói là nhân duyên

Nhân duyên hết nên diệt

Ta đã nói như thế.

Này Thiện nam! Ý nghĩa của bài kệ như thế gọi là Pháp thân của Phật. Ông nên ghi chép trong tháp ấy. Vì sao? Vì hết thấy là nhân duyên và chính nơi ấy sinh ra pháp tánh vắng lặng, do đó ta nói là Pháp thân. Nếu có chúng sinh nào hiểu rõ về ý nghĩa của nhân duyên như thế, nên biết người ấy tức là thấy Phật.

Bấy giờ, Bồ-tát Quán Thế Âm, chư Thiên, hết thấy đại chúng, Càn-thát-bà..., nghe Đức Phật giảng nói đều rất hoan hỷ, tin thọ và phụng hành.

□